

APORTACIONS DE LA COMISSIÓ DE PROTECCIÓ DELS DRETS DELS ANIMALS DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA A LA CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA A LA L'ELABORACIÓ PROJECTE DE DECRET DE REGULACIÓ DE L'ACTIVITAT CINEGÈTICA A CATALUNYA

D'acord amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i dins del termini conferit, **la COMISSIÓ DE PROTECCIÓ DELS DRETS DELS ANIMALS DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA**, presenta les següents aportacions al **Projecte de Decret de regulació de l'activitat cinegètica a Catalunya**

En relació als aspectes que poden afectar la futura norma, cal esmentar els següents antecedents normatius aprovats per disposicions catalanes, per tal d'establir el marc normatiu en el qual aquesta llei s'ha de contextualitzar; altrament, es tracta dels límits bàsics els quals la futura llei de Caça de Catalunya ha de respectar.

En primer lloc, i en relació al Codi Civil Català, l'any 2006, aquest va considerar als animals com a "no cosa" a través de la Llei 5/2006, de 10 de maig, del Llibre Cinquè del Codi Civil de Catalunya, relatiu als drets reals. Inexplicablement, el text refós no va refondre aquesta llei, però aquest canvi legislatiu que va abandonar la qualificació dels animals com a coses a Catalunya (únic en tot l'estat espanyol fins fa poc que recentment la Llei 17/2021, de 15 de desembre, sobre el règim jurídic dels animals, va impactar en el nostre ordenament jurídic) resulta rellevant en la interpretació que cal fer dels animals, com a éssers que senten i no com a objectes del domini de les persones. I ara, com dèiem, a tot l'Estat espanyol, hi ha un nou règim jurídic establert mitjançant la Llei 17/2021, que té unes conseqüències per tot l'ordenament jurídic. Això es manifesta perquè inexorablement, els animals que participen en aquesta activitat, com sobre tot els gossos, també estan emparats per aquest nou règim jurídic.

En aquest sentit, convé citar el Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals que té per objecte, com s'estableix en l'article 1: "establir les normes generals per a la protecció i el benestar dels animals". A més, també cal emfatitzar la finalitat i els principis d'aquesta, regulats en l'article 2.

Així doncs, queda patent que aquesta llei té implicacions sobre l'activitat cinegètica, donat que en aquesta hi intervenen, encara que no voluntàriament, diverses espècies d'animals. En concret, cal prestar atenció als següents preceptes que seran objecte de desenvolupament més endavant: article 4, article 5, article 6, article 7, article 8, article 9, article 29, article 31, article 35 i article 36.

El context en què caldria emmarcar la caça, en tot cas, amb un enfoc de mínims, es el de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, la qual regula la protecció de les espècies en relació amb la caça, en la seva condició d'aprofitament de recursos naturals, limitant la seva aplicació als espais, dates, mètodes de captura i espècies (però eliminant l'ús excepcional dels mètodes no selectius de caça amb fins cinegètics).

En la consulta pública hi ha certs aspectes que no han estat contemplats i es proposa, en aquest punt, la seva inclusió alhora de redactar la futura norma. Així, en aquest apartat del futur Decret, es troben a faltar diversos aspectes que la futura norma hauria de regular.

A. En relació al **benestar i la protecció animal** dins la mateixa activitat cinegètica

La lluita contra el maltractament animal és un objectiu i una preocupació a nivell internacional i és imperatiu que la futura norma es comprometí en aquest sentit i fixi uns objectius clars a assolir. No es pot obviar que Catalunya és pionera i està a l'avantguarda en molts aspectes pel que fa a la legislació en matèria de protecció animal. Aquest fet representa una gran satisfacció per a la majoria de la població, no obstant, també comporta una gran responsabilitat. No es pot amagar que la imatge de la caça suposa en molts casos una taca en aquest marc legal de caire proteccionista en relació als animals. La futura llei de caça de Catalunya no es pot permetre regular de manera laxa i desinteressada una activitat purament recreativa que comporta tant patiment i tantes morts innecessàries en el nostre país. Efectivament, atès que vivim en una societat canviant, és necessari adaptar constantment els nostres marcs legals a les noves sensibilitats del nostre entorn sociocultural.

En el sentit que s'apunta, és interessant tenir en compte la implementació de **mètodes de control poblacional ètics**, en detriment dels mètodes tradicionals i, actualment majoritaris, de captura i mort d'espècies que, d'altre banda, no queda demostrat que siguin efectius. Així és, l'alternativa a aquestes morts innecessàries i violentes, i l'únic mètode que tenim actualment de control de les poblacions ètic i eficaç, és l'esterilització i/o els sistemes d'anticoncepció.

Dit això, a banda de totes les víctimes directes de la caça, és a dir, les espècies pròpiament cinegètiques, hi ha uns grans afectats que pateixen en moltes ocasions un tracte injustificable des de l'òptica del respecte, protecció i benestar animal. Aquestes víctimes, podríem dir colaterals, són **els gossos**. A banda del tracte nefast que reben molts d'aquests gossos al llarg de la seva vida, molts d'ells acaben abandonats quan es considera que ja no són útils per caçar. Fins i tot es pot afirmar, segons dades oficials, que al voltant del 40% dels gossos afectats per algun tipus de maltractament animal són llebrers o altres gossos de caça, segons les estadístiques dels últims cinc anys del Seprona ¹.

Com ja s'apuntava en aquest escrit d'al·legacions, resulta evident que en aquest terreny, l'actual règim jurídic necessàriament ha de constituir el límit, el marc legal mínim de compliment imperatiu, donat que un dels principals actors que intervenen, encara que no voluntàriament, en l'activitat de la caça, són els gossos. Des d'aquest punt de vista, no seria admissible una distinció de tracte entre aquests gossos (incorrectament anomenats "gossos de caça") i qualsevol altre gos que no es vegi obligat a dur a terme aquesta activitat i visqui en unes altres condicions.

---

¹ <http://www.publico.es/sociedad/maltrato-animal-40-perros-sufren-maltrato-abandono-robot-perros-caza.html>

Convé mencionar alguns preceptes concrets del Decret Legislatiu 2/2008 especialment relacionats amb la qüestió que ens ocupa i que, com ja hem dit, han d'actuar com a límit en les actuacions permeses en l'activitat cinegètica i, en especial, en el tracte dispensat als gossos utilitzats en la caça.

Article 4 Obligacions de les persones propietàries i posseïdores d'animals

→ Com es pot llegir en l'article 4.1 les condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat, es fixen "d'acord amb les característiques de cada espècie". Com ja hem apuntat, la legalitat vigent no fa distincions de tracte entre diferents races, per la qual cosa l'activitat cinegètica no pot justificar la permissivitat d'unes condicions higienicosanitàries, de benestar i de seguretat més laxes per als "gossos de caça", respecte de la resta de gossos.

Article 5 Prohibicions

→ En l'apartat a) d'aquest precepte queda clar que resta prohibit "sotmetre'ls a qualsevol altra pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics". Si s'analitza l'activitat de la caça, resulta evident que moltes de les situacions que si donen (gossos ferits per espècies cinegètiques, principalment) són clarament subsumible a aquesta categoria de "pràctica que els produeixi sofriments o danys físics o psicològics". D'altra banda, també convindria destacar de l'article en qüestió els apartats d), k) l) i m) i n).

Article 7 Certàmens

→ En aquest precepte queda clar que una activitat esportiva com és la caça (tal i com s'autodefineix el mateix sector cinegètic), ha de "complir la normativa vigent i, en especial la relativa a condicions higienicosanitàries, de protecció i de seguretat dels animals", que no compleix si ens atenem al Decret 83/2012, de 17 de juliol, sobre regulació de certàmens i altres concentracions d'animals vius a Catalunya.

Article 9 Control de poblacions d'animals

→ En aquest precepte queda patent l'excepcionalitat que hauria de revestir tota pràctica de control poblacional d'espècies, és a dir, estableix el marc d'actuació que hauria de seguir l'activitat cinegètica en aquest àmbit. No obstant, recordem que l'única via possible és caminar cap la posada en pràctica de mètodes de control poblacional ètics (vacunes i pinsos anticonceptiu, per exemple).

Article 31 Àrees de protecció de fauna salvatge autòctona

Article 35 Caça selectiva temporal

Article 36 Captura d'ocells per a falconeria

→ Els articles 31, 35 i 36 assenyalen aspectes que convé tenir en compte de cara a la redacció de la futura norma.

Per tot allò que s'ha apuntat en relació a la legislació vigent aplicable, convé emfatitzar que és imprescindible assegurar l'efectiu compliment dels estàndard de protecció i benestar animal actuals, ja que aquest resulten de la voluntat, de la sensibilització i de la consciència social de cada moment.

B. Menors d'edat

Un altre punt que no tracta a la consulta pública del futur Decret és l'imprescindible debat que s'ha d'abordar sobre la qüestió de la permissió de menors en una activitat que comporta un risc intrínsec com és la caça, més tenint en compte que en la majoria de les modalitat s'utilitzen armes de foc. El risc a la integritat física dels menors, risc

d'accidents, és evident i inevitable (de fet, els accidents i morts que es produeixen en el marc de l'activitat cinegètica cada any són nombrosos), sense mencionar que no només està en risc aquell que practica la caça, sinó que l'activitat cinegètica posa en perill també altres usuaris del medi natural i totalment aliens a aquesta activitat. La vesant educativa que pugui tenir la caça és, coma mínim, qüestionable i, en aquest sentit, convindria que s'establís l'edat de 18 anys com a mínima per a l'exercici de la caça, de manera que els menors d'edat en quedessin exclosos. En aquest context, l'article 40.3 de l'EAC i la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, recull com a principi rector que, en totes les actuacions portades a terme pels poders públics o per institucions privades, l'interès superior de l'infant ha d'ésser prioritari.

Aquesta opció pot comportar desafiaments rellevants amb els importants canvis i del sistema educatiu implantat per la Llei Orgànica 3/2020, de 29 de desembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i el seu desenvolupament a través de els Reials Decrets recents:

El Reial decret 95/2022, d'1 de febrer, pel qual s'estableix l'ordenació i els ensenyaments mínims de l'educació infantil, va entrar en vigor el dia 3 de febrer passat. Aquest Reial decret inclou expressament l'educació en l'empatia, la cura i la protecció dels animals, així com en el respecte dels seus drets.

El Reial decret 157/2022, d'1 de març, pel qual s'estableixen l'ordenació i els ensenyaments mínims de l'educació primària, va entrar en vigor el dia 3 de març passat. En aquest Reial decret, es fomenten actituds empàtiques i respectuoses amb la resta dels animals. A més, s'ha inclòs expressament l'abordatge del maltractament animal al Perfil de sortida de l'alumnat al final de l'ensenyament bàsic com un dels grans reptes de la nostra època: "Desenvolupar una actitud responsable a partir de la presa de consciència de la degradació del medi ambient i del maltractament animal basada en el coneixement de les causes que els provoquen, agreugen o milloren, des d'una visió sistèmica, tant local com global".

El Reial decret 243/2022, de 5 d'abril, pel qual s'estableixen l'ordenació i els ensenyaments mínims del Batxillerat, que va entrar en vigor el 7/4, incorpora al currículum, "els drets dels animals" a l'apartat "Grans qüestions ètiques del nostre temps", juntament amb la desigualtat i la pobresa; la igualtat efectiva de drets entre homes i dones; la guerra, el terrorisme i altres formes de violència; els drets de la infància; la discriminació i el respecte a les minories; i els problemes ecosocials i mediambientals.

També es del tot contraproductiu amb l'intent de la Llei orgànica 8/2021, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant de la violència, de combatre la violència sobre la infància i l'adolescència des d'una aproximació integral.

En aquest punt, estem d'acord en la forma que s'estableix en la consulta pública prèvia del Decret cinegètic que reguli la caça a Catalunya i que permeti el posterior desenvolupament per via reglamentària. No obstant, convé introduir matisos sobre el fons. Per tot allò que s'exposa en aquest escrit d'al·legacions, clarament hi ha mancances i punts que no s'ha contemplat ni tractat de cara al futur Decret que són essencials si és vol regular l'activitat cinegètica. És per això que, novament, cal insistir en la importància de convidar a la redacció d'aquest futur Decret cinegètic tots els sectors potencialment afectats.

Si realment és volen assolir els objectius descrits a la consulta, convé, en primer lloc, analitzar bé la situació, l'impacte i les diferents sensibilitat i col·lectius que estan

íntimament lligats a l'activitat cinegètica. Només partint d'una bona radiografia es podrà abordar la futura regulació d'una manera satisfactòria per al conjunt de tota la ciutadania.

En aquest punt, convindria afegir que, a banda de l'articulat en qüestió de la futura regulació de la caça de Catalunya, hi ha altres qüestions que, si bé poden quedar al marge del propi articulat en qüestió, no convé perdre de vista. A continuació es detallen alguns punts que també convidaria estudiar i desenvolupar:

a) Estudiar la possible inclusió del compromís per part del Govern i de les administracions públiques competents, de l'estudi de l'impacte real del control de poblacions mitjançant la caça i de l'activitat cinegètica en general (impacte en la biodiversitat i el medi ambient, en l'ús públic i altres aprofitaments del medi natural, sobre el benestar animal, etc.), com també l'estudi de mètodes alternatius de control poblacional ètics (pinso i vacunes). L'equip de treball encarregat de la redacció d'aquest informe ha de comprendre representants de tots els col·lectius potencialment afectats, amb representació equitativa.

Exemples: Informes periòdics de valoració i anàlisi de la situació i impactes reals en tots els àmbits de l'activitat cinegètica a Catalunya; elaboració per part del Govern, cada dos anys, mitjançant el departament competent, i amb un criteri de transversalitat, un informe de valoració i d'anàlisi i també del grau de compliment de la normativa. Les conclusions d'aquest informe s'haurien de presentar al Parlament per adoptar les mesures que es considerin oportunes.

b) Creació de programes de conscienciació i educació sobre al respecte al medi ambient i als animals, sobre la importància de conservació de la biodiversitat i dels ecosistemes i la protecció dels animals.

c) Incloure el compromís de les administracions públiques competents per tal de que aquestes notifiquin individualment als diferents propietaris i propietàries dels terrenys cinegètics el seu dret fonamental que tenen a objectar en consciència, fins i tot enfront la planificació pública, a que es practiqui la caça en els terrenys de la seva propietat, si consideren la caça una pràctica moralment cruel, segons el principi bàsic que ha establert el Tribunal Europeu de Drets humans (TEDH)².

Com ja hem avançat en el punt anterior més enllà del marc legislatiu, també és imperatiu tenir en compte en la redacció de la futura norma, les entitats afectades directament en aquesta matèria.

Així doncs, tal i com es llegeix que cal adaptar a la nostra realitat i als nous temps la Llei de caça estatal (Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça), que és la que s'aplica actualment a Catalunya de forma supletòria. És per això que reclamem la consideració de l'òptica del sector animalista en la redacció de la futura norma, ja que aquesta recull una creixent sensibilització de la societat al llarg dels últims temps, cap a una major protecció i benestar dels animals, considerats individualment coma éssers que senten.

A continuació, es troba una radiografia de la situació cinegètica actual, que té la seva font principal en un informe molt acurat redactat per *Ecologistas en acción*, "*El impacto de la caza en España*"³, del qual es recomana especialment la seva lectura, per obtenir una visió més àmplia de la problemàtica que desplega aquesta activitat globalment.

---

² Chassagnou and others v. France, sentència del TEDH de 29 d'abril de 1999.

³ <https://www.ecologistasenaccion.org/IMG/pdf/informe-impacto-caza.pdf>

En relació als impactes econòmics, socials i ambientals que preveu que generi la regulació de la futura norma:

A. A nivell **econòmic** i en relació a l'impacte en l'ús públic i altres aprofitaments del medi natural. Sembla evident i inevitable que l'activitat cinegètica suposa diferents interferències (molèsties, incompatibilitats, creació de situacions de risc, etc.) a qualsevol de les diverses activitats d'ús públic que desenvolupen els "no-caçadors" en el medi natural: senderisme, cicloturisme, recollida de bolets, apicultura, ecoturisme, fotografia, educació ambiental, practicants d'esports d'aventura com el rafting, el barranquisme, el muntanyisme i altres, observadors d'ocells, etc.

D'altra banda, l'activitat cinegètica presenta una sèrie d'incompatibilitats amb els següents drets que recull la Constitució espanyola i l'EAC: l'article 19 de la recull el dret a la lliure circulació pel territori nacional; l'article 45.1 estableix que tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat i el deure de conservar-lo. L'article 27 de l'EAC recull el dret a gaudir dels paisatges en condicions d'igualtat i l'article 46 l'obligació dels poders públics de fer efectives les condicions per a la preservació de la natura i la biodiversitat, promoure la integració d'objectius ambientals a les polítiques sectorials i establir les condicions que permetin a totes les persones el gaudi del patrimoni natural i paisatgístic. Aquestes incompatibilitats suposen una usurpació al dret a l'ús públic en benefici dels interessos del sector cinegètic. En aquest sentit, els poders públics tenen l'obligació d'harmonitzar la protecció del medi ambient amb l'explotació dels recursos econòmics. L'activitat cinegètica s'emmarca evidentment en aquesta necessitat d'harmonització, malgrat que actualment sigui cada vegada menys compatible amb altres aprofitaments "no consumidors" del medi natural i, en molts casos totalment incompatible amb un dret humà bàsic com es el que recullen els articles esmentats. En aquest sentit, és imprescindible que les Administracions públiques competents en la matèria prenguin mesures per fer limitar la pràctica de l'activitat cinegètica als terrenys declarats com a vedats privats de caça.

Així doncs, amb l'inici del període de caça s'inicia un període lesiu i perillós per a aquelles persones que desenvolupen activitats i altres aprofitaments en el medi natural. Totes les activitats citades en aquest punt i, d'altres que es desenvolupen en el medi natural, estan clara i negativament afectades per l'activitat cinegètica. Aquestes incompetències generen conflictes evidents que cal gestionar adequadament, tenint en compte que durant una gran part de l'any, molts territoris queden acaparats per la caça. Aquesta situació és manifestament injusta i inacceptable, més tenint en compte que la caça implica un cert risc per la resta d'usuaris, mentre que les altres activitats citades són molt més respectuoses amb el medi ambient i la biodiversitat i pràcticament innòcues respecte el risc compartit que generen. A més, en impedir la seva pràctica i el seu desenvolupament, també es limita l'activitat econòmica relacionada que es pugui arribar a generar.

A. Des del punt de vista **social**, la percepció o la imatge que la societat pugui tenir de l'activitat cinegètica depèn efectivament de l'evolució social i de la sensibilització que aquesta pugui tenir en cada moment. Actualment, la creixent sensibilització i preocupació ciutadana per aspectes vinculats a la protecció i benestar dels animals és evident i cada vegada major. Avui en dia, la comunitat científica ofereix dades que reconeixen que els animals són ésser que senten, és a dir, tenen sensacions físiques i psíquiques complexes i poden percebre i transmetre emocions i estats d'ànim, i no són simples objectes dels quals podem disposar. Es pot afirmar que el tracta cap als animals ha estat motiu d'una creixent preocupació social i legal i que, en les últimes

dècades, s'està donant una importància gradual a la protecció dels animals com a un valor per a la societat.

Resulta evident, que aquesta concepció actual que conforme l'imaginari col·lectiu de la societat respecte al tracte que hem de dispensar als animals amb els quals convivim, xoca frontalment amb les pràctiques i l'activitat cinegètica en sí. Insistim, tal i com es recull en la mateixa memòria preliminar del Decret, convé que aquesta s'adapti a la nostra realitat i als nous temps però, prèviament, convé fer una radiografia acurada i realista de quina és la nostra realitat.

B. Finalment, des del punt de vista **mediambiental**, és evident que la caça té un impacte molt important a nivell de la biodiversitat en el sentit d'alternacions que aquesta genera en l'equilibri ecològic, com també en els hàbitats i en els espais protegits. En relació a aquest punt, considerem imprescindible tenir en compte els aspectes que segueixen a continuació:

- La importància de restringir i eliminar pràctiques cinegètiques insostenibles que malmeten i fan disminuir la biodiversitat dels nostres ecosistemes i que, en última instància, es demostren il·legals.

- L'argument de les pràctiques i arts tradicionals de caça no pot considerar-se sota cap concepte un argument vàlid enfront activitats o mètodes cinegètics no selectius, cruels o massius. També, evidentment, aquells considerats il·legals, com seria el cas de la mitja veda, pràctica il·legal que causa greus problemes, especialment en relació al manteniment de les poblacions de les espècies afectades. Convé posar èmfasi i prendre les mesures adequades per a la eliminació real de tots aquells mètodes il·legals de caça que s'utilitzen i que tenen un gran impacte, també, sobre espècies protegides.

- Els controls a depredadors s'haurien d'entendre, tant per les Administracions públiques com per els gestors de la caça, com a una mesura excepcional, que sempre cal justificar adequadament, ha de ser selectiva i ha de garantir en tot cas el benestar animal. Del punt de vista de la biodiversitat, les implicacions del control de depredadors són evidents i molt greus: suposa una pressió permanent i insostenible no només sobre les espècies que es pretenen caçar, sinó també sobre totes aquelles que poden ser capturades eventualment.

- Un altre problema greu i que té conseqüències altament negatives sobre la biodiversitat i el medi ambient és el model de caça intensiva i comercial. La intensificació de l'ús del territori afecta greument a l'equilibri dels ecosistemes afectats (modifica la composició de les diferents comunitats i implica canvis en els paràmetres poblacionals de manera artificial, posa en risc la regeneració de molts boscos, causa una simplificació dels ecosistemes i una pèrdua de biodiversitat tant animal com vegetal, etc.).

- D'altra banda, les infraestructures associades als diferents mètodes de caça generen un impacte sobre els ecosistemes: fragmenten l'hàbitat i en alguns casos (tancats perimetrals, camins, etc.) produeixen l'anomenat *efecte barrera*: una reducció de les possibilitats de fugida de la fauna d'interès cinegètic, especialment greu en cas d'incendi forestal. Caldria regular les tanques cinegètics per tal de permetre el pas de la fauna no cinegètica en qualsevol punt del seu traçat.

- Un altre punt a tenir en compte en la regulació d'aquesta activitat, és la incompatibilitat de la caça en parcs nacionals i espais de la Xarxa Natura 2000, així

com qualsevol altre terreny assimilable per raons de la seva importància mediambiental o de conservació dels seus ecosistemes o biodiversitat. Resulta evident que la pràctica de la caça en aquets espais és totalment incompatible amb l'objectiu de conservació dels ecosistemes i de la biodiversitat que es pretén. És inadmissible que es prioritzi l'ús privatiu de la caça enfront l'aprofitament públic per part de la gran majoria de la societat.

Per últim, en relació a l'impacte de la nova regulació sobre l'Administració de la Generalitat (i en concret l'afectació als pressupostos, hi ha altres possibles partides pressupostàries que podrien considerar-se prioritàries per la seva rellevància social i també a nivell cronològic, com seria, per exemple, tal i com estableix la disposició addicional número 13 del Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, la *"Dotació econòmica de programes de reeducació i conscienciació"*:

"Als efectes del que disposa l'article 32.4 de la Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals, en la redacció establerta per l'article 6.6 d'aquesta Llei, que es recull en l'article 46.4 d'aquest Text refós, el Govern ha d'aprovar i dotar econòmicament abans de l'1 de gener de 2007 programes concrets de reeducació i de conscienciació de respecte envers la natura i els animals, els quals han d'incloure necessàriament la instrucció sobre els drets i les obligacions dels propietaris o els posseïdors d'animals i del règim de protecció dels animals."

Semblaria que aquesta iniciativa, regulada ja en l'esmentada norma i que s'hauria d'haver aprovat abans de l'1 de gener de 2007, xocaria en molts aspectes amb la "promoció", "valorització", "posada en valor", etc., que recull el Decret en relació a l'activitat cinegètica donat que, resulta innegable, que aquesta activitat comporta necessàriament el patiment i la mort de molts animals.

En relació també a l'impacte de la futura regulació sobre l'Administració, considerem que seria molt positiu que aquesta s'encarregués d'elaborar un procediment d'informació a totes les propietats dels terrenys cinegètics de la possibilitat que aquests tenen d'objectar a que es practiqui la caça en terrenys de la seva propietat, si així ho consideren convenient, tal i com ha establert el Tribunal Europeu dels Drets Humans, com fèiem esment abans.

Barcelona, a 18 de maig de 2022